

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย 2) สร้างแบบจำลององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย และ 3) ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาเพื่อสำรวจองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเริ่มจากข้อมูลประชากรตัวอย่างที่เจาะจงเลือกมาจำนวนหนึ่งแล้ววิเคราะห์หาข้อสรุปหรือคำอธิบายเชิงทฤษฎี การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และระยะที่ 2 เป็นสร้างแบบจำลองและตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลององค์ประกอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างและความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยใช้โปรแกรม LISREL

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (ระยะที่ 1)

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือ 1) ด้านองค์การ 2) ด้านสภาพแวดล้อม 3) ด้านพนักงาน และ 4) ด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ โดยสามารถสรุปรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านองค์การของสถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟ พบว่า องค์การมีการจัดแบบเป็นทางการ ดังนั้นผู้จัดการสถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟจำเป็นต้องวางโครงสร้างที่แน่นอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้ทราบถึงอำนาจหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงาน และบ่งบอกถึงขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลที่ทำงานร่วมกัน เพื่อความเป็นระเบียบโดยไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนกัน แต่ขณะเดียวกันก็สามารถยืดหยุ่นได้บ้างตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสถานการณ์และสภาพแวดล้อม โดยองค์ประกอบด้านองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) สายการบังคับบัญชา 2) การมอบหมายอำนาจหน้าที่ 3) หลักแบ่งงานกันทำ 4) การกระจายอำนาจ และ 5)

เทคโนโลยี โดยผลการศึกษาพบว่าตัวแปรองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยว
กอล์ฟในประเทศไทย

2. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟ พบว่า
สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ประกอบด้วยองค์ประกอบ
5 ด้าน 1) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านเศรษฐกิจ 2) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้าน
สังคมและวัฒนธรรม 3) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการเมืองและกฎหมาย 4) สภาพ
แวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการแข่งขันและการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน และ
5) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร: วัฒนธรรมองค์กร โดยผลการศึกษาพบว่าตัวแปรสภาพแวดล้อม
มีอิทธิพลต่อนโยบายและแนวทางการจัดการ มีอิทธิพลต่อพนักงาน และมีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
การจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

3. องค์ประกอบด้านพนักงานของสถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟ พบว่า
องค์ประกอบด้านพนักงานที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ประกอบด้วย
องค์ประกอบ 6 ด้าน ลักษณะสำคัญที่ส่งผลในแต่ละด้านได้แก่ 1) การรักษาไว้ซึ่งพนักงาน 2)
พฤติกรรมบุคลากร 3) แรงจูงใจในการทำงาน 4) ความสามารถของบุคลากร 5) การพัฒนาบุคลากร
และ 6) การมีส่วนร่วมของพนักงาน โดยผลการศึกษาพบว่าตัวแปรพนักงานจึงมีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

4. องค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ ของสถานประกอบการท่องเที่ยว
กอล์ฟ พบว่าองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ
จัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ลักษณะสำคัญที่ส่งผลในแต่ละด้านได้แก่
1) การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ 2) การติดต่อสื่อสาร 3) ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ 4)
พฤติกรรมผู้นำ และ 5) การได้มาซึ่งทรัพยากรและการใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยผลการศึกษาพบว่า
ตัวแปรนโยบายและแนวทางการจัดการมีอิทธิพลต่อองค์กร และมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ
จัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ (ระยะที่ 2)

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสร้างแบบจำลองและตรวจสอบความสอดคล้องของ
แบบจำลององค์ประกอบ วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างและความสอดคล้องของรูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ค่าความเบ้ (Skewness)

ค่าความโด่ง (Kurtosis) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ตามข้อเสนอแนะของไคลน์ (Kline, 2005) ได้กล่าวว่า ในการแจกแจงตัวแปรเป็นแบบปกติเมื่อค่าความเบี่ยงระหว่าง ± 3 และค่าความโด่งมีค่าต่ำกว่า 10 ซึ่งยอมรับได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติตามรายตัวแปร ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลดังกล่าวนี้ในการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลแต่อย่างใด

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดในแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 26 ตัวแปร ที่เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรแฝงดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างได้

3. ผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model) ขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผลดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โครงสร้าง หลังการปรับโมเดล ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 559.496 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p-value of $\chi^2 = .000$) แสดงให้เห็นว่าโมเดลยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้พิจารณาอัตราส่วนระหว่างอัตราส่วนไค-สแควร์ต่อองศาอิสระ (χ^2/df) รวมด้วย เนื่องจากค่าไค-สแควร์ มีความแปรผันไปตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ถ้าขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ค่าไค-สแควร์มีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่าค่าไค-สแควร์ต่อองศาอิสระเท่ากับ 2.42 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 3.00) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืน พบว่า ดัชนีวัดความกลมกลืนสมบูรณ์ ได้แก่ GFI มีค่าเท่ากับ .789 AGFI มีค่าเท่ากับ .679 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($> .90$) SRMR มีค่าเท่ากับ .58 และ RMSEA มีค่าเท่ากับ .90 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($< .05$) เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบพบว่า NFI มีค่าเท่ากับ .964 IFI มีค่าเท่ากับ .979 และ CFI มีค่าเท่ากับ .979 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($> .90$) เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงประหยัดพบว่า PGFI มีค่าเท่ากับ .519 และ PNFI มีค่าเท่ากับ .685 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($\geq .90$) และเมื่อพิจารณาดัชนีระบุขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (CN) พบว่ามีค่าเท่ากับ 74.075 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (≥ 200)

พิจารณาโดยรวมพบว่า ดัชนีวัดความกลมกลืนสมบูรณ์ และดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เท่านั้น ซึ่งถือว่าโมเดลยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อาจเนื่องมาจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กเกินไป ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในโมเดล LISREL นั้นเป็นเทคนิคที่ต้องการกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ทั้งวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ เช่น

Maximum Likelihood และการทดสอบความเหมาะสมของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จะอยู่บนข้อตกลงเบื้องต้นที่ต้องมีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ โดยทั่วไปแล้วขนาดกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีอย่างน้อย 200 ซึ่งจะถือว่าเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด แต่ ชอ (Chou, 1987 อ้างถึงใน ฉัตรศิริปิยะพินิตสิทธิ์, 2541, หน้า 28) ได้เสนอแนะขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเป็นอัตราส่วนระหว่างจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ถูกประมาณค่าเป็นอัตราส่วนระหว่าง 5:1 ถึง 10:1 เมื่อเทียบกับจำนวนตัวแปรสังเกตได้ แต่เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์ต่อองศาอิสระ เท่ากับ 2.42 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (<3.00) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. ผลการตรวจสอบคุณภาพโมเดลการวัดตัวแปรแฝง ตัวแปรแฝงภายในสมการโครงสร้างประกอบด้วยตัวแปรผล 1 ตัวแปร คือ องค์กรประกอบด้านประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย (EFF) ตัวแปรแทรกกลาง 3 ตัวแปร คือ องค์กรประกอบด้านองค์กร (ORG) องค์กรประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) และองค์กรประกอบด้านพนักงาน (EMP) ส่วนตัวแปรสาเหตุภายนอก 1 ตัวแปร คือ องค์กรประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน (ENV) ซึ่งผลการตรวจสอบโมเดลการวัดของตัวแปรแฝงต่าง ๆ มีดังนี้

4.1 ตัวแปรแฝงองค์กรประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน (ENV) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร มีความเชื่อมั่นของตัวแปรเท่ากับ 0.830 และมีค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เท่ากับ 0.507 โดยคำนวณน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านเศรษฐกิจ (ENV1) สภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (ENV2) สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการการเมืองและกฎหมาย (ENV3) สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง (ENV4) และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร: วัฒนธรรมองค์กร (ENV5) มีค่าเท่ากับ 0.81, 0.69, 0.64, 0.90 และ 0.43 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

4.2 ตัวแปรแฝงองค์กรประกอบด้านองค์กร (ORG) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร มีความเชื่อมั่นของตัวแปรเท่ากับ 0.776 และมีค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เท่ากับ 0.417 โดยคำนวณน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ของสายการบังคับบัญชา (ORG1) การมอบหมายอำนาจหน้าที่ (ORG2) หลักแบ่งงานกันทำ (ORG3) การกระจายอำนาจ (ORG4) และเทคโนโลยี (ORG5) มีค่าเท่ากับ 0.75, 0.42, 0.67, 0.69 และ 0.65 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

4.3 ตัวแปรแฝงองค์กรประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร มีความเชื่อมั่นของตัวแปรเท่ากับ 0.925 และมีค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เท่ากับ 0.722 โดยคำนวณน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่กำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (POL1) การติดต่อสื่อสาร (POL2) ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ (POL3)

พฤติกรรมผู้นำ (POL4) และการได้มาซึ่งทรัพยากรและการใช้ให้เป็นประโยชน์ (POL5) มีค่าเท่ากับ 0.82, 0.46, 0.96, 0.96 และ 0.94 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

4.4 ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านพนักงาน (EMP) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร มีความเชื่อมั่นของตัวแปรเท่ากับ 0.773 และมีค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เท่ากับ 0.368 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ของการรักษาไว้ซึ่งพนักงาน (EMP1) พฤติกรรมบุคลากร (EMP2) แรงจูงใจในการทำงาน (EMP3) ความสามารถของบุคลากร (EMP4) การพัฒนาบุคลากร และการมีส่วนร่วมของพนักงาน (EMP5) มีค่าเท่ากับ 0.65, 0.79, 0.59, 0.57, 0.35 และ 0.78 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

โดยสรุปพบว่า ตัวแปรแฝงภายในสมการ โครงสร้างที่มีความเชื่อมั่นสูงสุด คือ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านองค์การ (ORG) และ นโยบายและแนวทางการจัดการ (POL)

5. การวิเคราะห์อิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม พบว่า เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) เป็นตัวแปรในสมการ โครงสร้างที่ 1 พบว่าได้รับอิทธิพลทางตรงจากสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 1.031 และส่งผลอิทธิพลทางตรงกับองค์การ (ORG) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.977 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่าเท่ากับร้อยละ 100

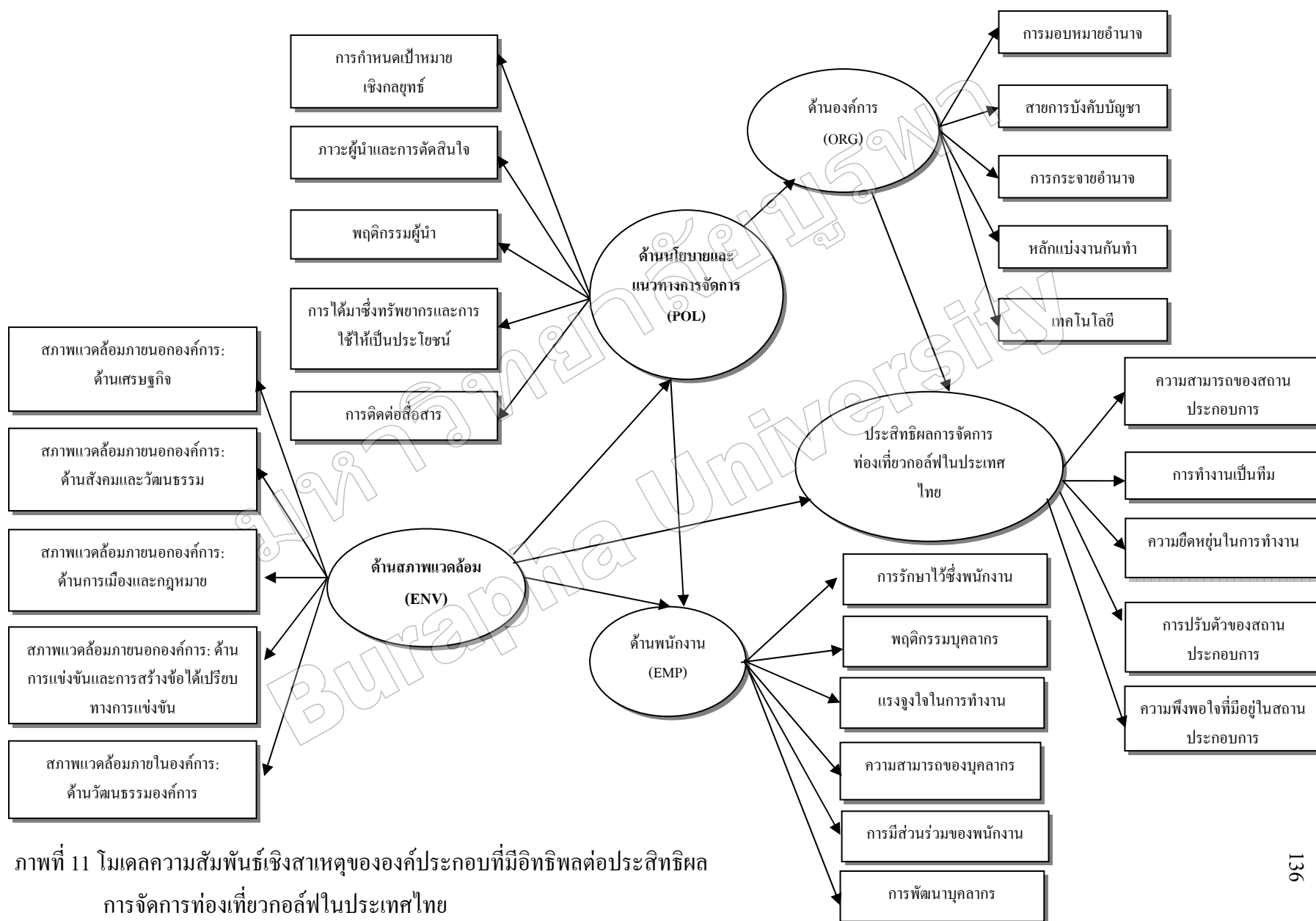
เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านองค์การ (ORG) เป็นตัวแปรในสมการ โครงสร้างที่ 2 พบว่า ได้รับอิทธิพลทางตรงจากองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.977 และอิทธิพลทางอ้อมจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 1.007 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านองค์การ (ORG) ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่าเท่ากับร้อยละ 100

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านพนักงาน (EMP) เป็นตัวแปรในสมการ โครงสร้างที่ 3 พบว่า ได้รับอิทธิพลทางตรงจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.114 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านพนักงาน (EMP) ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่าเท่ากับร้อยละ 95.60

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านประสิทธิผลที่มีอิทธิพลต่อการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย (EFF) เป็นตัวแปรในสมการ โครงสร้างที่ 4 พบว่า ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) ให้ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.137

ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้รับอิทธิพลรวมจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 1.134 โดยได้รับอิทธิพลทางตรงจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.993 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.141 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย (EFF) ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่าเท่ากับร้อยละ 98.70

โดยสรุปพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย คือตัวแปรองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.993 รองลงมาคือ ตัวแปรองค์ประกอบด้านองค์กร (ORG) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.140 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย (EFF) คือตัวแปรองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (ENV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.141 และนโยบายและแนวทางการจัดการ (POL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.137 แสดงดังภาพที่ 8

ภาพที่ 11 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยโดยใช้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งกรอบแนวคิดหรือโมเดลสมมติฐานได้มาจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสำรวจองค์ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม องค์การ พนักงาน และนโยบายและแนวทางการจัดการ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. อิทธิพลทางตรง พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย คือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การด้านสังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การด้านการแข่งขันและการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน และสภาพแวดล้อมภายในองค์การด้านวัฒนธรรมองค์การ สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ 1 (H1) ที่ได้รายงานไว้ว่า ภาวะเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่ออำนาจซื้อและความต้องการท่องเที่ยวกอล์ฟ เพราะค่าใช้จ่ายในการเล่นกอล์ฟค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับการออกกำลังกายประเภทอื่น การบริหารธุรกิจกอล์ฟต้องลงทุนและใช้เงินทุนหมุนเวียนสูงและยังกล่าวถึงว่า คนเอเชียสนใจเล่นกอล์ฟมากขึ้นรองจากชาวอเมริกาที่เล่นกอล์ฟมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก แม้ในภาวะวิกฤต นอกจากนี้ กอล์ฟยังเป็นกีฬาที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและครอบครัว สหประชาชาติและประเทศทั่วโลกส่งเสริมให้สมาชิกครอบครัวรักและอยู่ใกล้ชิดกัน อย่างอบอุ่นมากขึ้น ที่น่าสนใจคือ ตลาดผู้เล่นกอล์ฟเพื่อพักผ่อนหรือท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้เล่นชายรวมทั้งกลุ่มผู้เล่นหญิงและกลุ่มวัยรุ่น ยังสอดคล้องกับจินตนา บุญบงการ (2552) ที่รายงานไว้ว่า ดัชนีชี้วัดในการประเมินประสิทธิภาพการบริหารของภาคธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่ลงมือปฏิบัติและก่อให้เกิดผลผลิต ก่อให้เกิดการว่าจ้างจริงคือภาคธุรกิจถ้าภาคธุรกิจทำได้ดีย่อมจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นดังเช่นการศึกษานี้นั้นคือประสิทธิผลของการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยดีก็จะมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศด้วยเช่นกัน และสอดคล้องกับมาควอดท์ (Marquardt, 1996) ที่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์การว่ามีอิทธิพลสูงสุดต่อความสำเร็จขององค์การ เมื่อวัฒนธรรมการเรียนรู้ได้แพร่กระจายไปสู่สมาชิกขององค์การจนเป็นนิสัย ทำให้เกิดการบูรณาการเข้าไปสู่ภาระงานทุกฝ่ายในองค์การ วัฒนธรรมการเรียนรู้จะก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ในหมู่สมาชิกขององค์การ อีกทั้งยังสอดคล้องกับบริดเจสและรอกิวมอร์ (Bridges & Roquemore, 2004) ที่รายงานไว้ว่า สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการคือผลรวมทั้งหมดที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของผู้บริหาร จัดการถูกจำกัดโดยข้อจำกัดภายในและภายนอกใน

สภาพแวดล้อมการทำงาน ได้แก่ ข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร เอกสารแนะนำองค์การและลูกค้า ข้อจำกัดภายนอกองค์การ ประกอบด้วยข้อจำกัดของกฎหมาย ทางการเมือง ชุมชน คู่แข่งขัน สภาพภาพแรงงาน สังคม และเศรษฐกิจ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวทั่วโลกในประเทศไทย รองลงมาคือ 2) องค์ประกอบด้านองค์การ ซึ่งประกอบด้วย สาขาการบังคับบัญชา การมอบหมายอำนาจหน้าที่ หลักแบ่งงานกันทำ การกระจายอำนาจ และเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับ ญาณิศา บุญจิตร (2553) ที่ศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพขององค์การเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาองค์การ เพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับหรือขอบเขตของความสำเร็จในการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาองค์การ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสมยศ นาวิการ (2547) ที่ได้รายงานไว้ว่า เมื่อบุคคลต่าง ๆ ทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จในเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง พวกเขาอาจจะมีการแบ่งกันทำและประสบความสำเร็จในเป้าหมายโดยใช้กำลังความพยายามน้อยกว่าในกรณีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องทำงานเพื่อความสำเร็จในเป้าหมายโดยลำพัง องค์ประกอบด้านองค์การยังได้รับอิทธิพลทางตรงจากองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ เป็นเพราะนโยบายขององค์การเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการองค์การให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับพิชาย รัตนคติถ ฌ ภูเก็ต (2552, หน้า 47-48) ได้รายงานไว้ว่า เป้าประสงค์ขององค์การคือความอยู่รอด เพราะว่าสิ่งที่องค์กรดำเนินการแล้วแต่มุ่งไปสู่จุดนั้นทั้งสิ้น ซึ่งไม่มีองค์การใดอยู่รอดโดยไม่มีประสิทธิผลมีสาเหตุจากองค์การมีผลโดยตรงต่อประสิทธิผลขององค์การ และยังสอดคล้องกับสเตียร์ (Steers, 1977, pp. 180-184) ได้กล่าวไว้อย่างน่าสนใจ คือ การระบุดึงกลไกหรือตัวแปรชนิดต่าง ๆ ที่ผู้จัดการนำมาใช้ในการจัดการ เพื่อให้พวกเขาสามารถทำการปรับปรุงการมีประสิทธิผลขององค์การให้ดีขึ้นกว่าเดิม ก็พบว่า กลไกหรือตัวแปรเหล่านี้ประกอบไปด้วย การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การถือครองทรัพยากรและการใช้ทรัพยากร การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมผลการปฏิบัติงาน การสร้างกระบวนการสื่อสาร การสร้างภาวะผู้นำและการตัดสินใจ และการปรับตัวและสร้างนวัตกรรมขององค์การ อีกทั้งสอดคล้องกับ สเตียร์ (Steers 1977, p. 151) ได้รายงานไว้ว่า การสื่อสารเป็นการเชื่อมโยงงานและเป็นเครื่องมือสำคัญในการประสานกิจกรรมของบุคคลในองค์การ ให้เป็นไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกันทั่วทั้งองค์การ ดังนั้นหากไม่มีเทคนิควิธีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิผล ก็ยากที่องค์กรจะบรรลุถึงความมีประสิทธิผลได้

และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, หน้า 211) ได้รายงานไว้ว่า ถ้าสภาพแวดล้อมมีความคงที่ก็จะมิผลกระทบต่อองค์การน้อย แต่ในความเป็นจริงตัวแปรต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมมักจะมีการ

เปลี่ยนแปลงทั้งตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และ วัตถุประสงค์ อีกทั้งสอดคล้องกับญาณิสา บุญจิตร (2553) ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล องค์การ มี 8 ปัจจัย ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอก นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ โครงสร้าง องค์การ คุณภาพบุคลากร ลักษณะงาน ลักษณะผู้รับบริการ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมองค์การ ร่วมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การโดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่า เท่ากับร้อยละ 98.70 ยังสอดคล้องกับสมชาย หิรัญภิตติ (2542) ที่รายงาน ว่า ปัจจัยของสภาพ แวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์จำนวนมาก ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีทั้งสภาพ แวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในขององค์การ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรมและพัฒนา ค่าตอบแทนและ ผลประโยชน์อื่น ความปลอดภัยและสุขภาพ พนักงานและแรงงานสัมพันธ์ การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การผลิต การเงิน การตลาด ขอบเขต หน้าที่อื่น สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ถือหุ้น การแข่งขัน ลูกค้า เทคโนโลยี เศรษฐกิจ ข้อบังคับทางกฎหมาย กำลังแรงงาน สังคม สหภาพแรงงาน วัฒนธรรมองค์การ

2. อิทธิพลทางอ้อม พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการ ท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ นโยบายและแนวทางการ จัดการ ซึ่งประกอบ การกำหนดเป้าหมาย ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ พฤติกรรมผู้นำ การได้มาซึ่ง ทรัพยากรและการใช้ให้เป็นประโยชน์ และการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ ญาณิสา บุญจิตร (2553) ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ มี 8 ปัจจัย ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอก นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ โครงสร้างองค์การ คุณภาพบุคลากร ลักษณะงาน ลักษณะผู้รับบริการ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมองค์การ ร่วมกันอธิบายประสิทธิผล องค์การโดยมีสัดส่วนความแปรปรวนขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการ ท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสาเหตุมีค่าเท่ากับร้อยละ 98.70 สอดคล้องกับพยอม วงศ์สารศรี (2548, หน้า 164) ที่รายงาน ว่า ความสำเร็จของฝ่ายการจัดการจะ เกิดขึ้นได้นั้น ผู้จัดการควรมีลักษณะและบทบาท เกี่ยวกับ การให้ความสนใจศึกษารูปแบบ พฤติกรรมบุคลากรในองค์การเพื่อการ ได้รับความร่วมมือสนองตอบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ การปฏิบัติตนในฐานะผู้นำขององค์การอย่างเหมาะสมภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ การตระหนักถึง ความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ การกำหนดงานใน รูปคำสั่งต้องมีความชัดเจน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้เพื่อประโยชน์ต่อการ กำหนดงานให้ปฏิบัติซึ่งเป็นการสร้างความพร้อมและทัศนคติที่ดีต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

การดำเนินการประสานงานและตัดสินใจให้งานทุกอย่างดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย การสร้างระบบการกระทำและจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานที่ทำ การให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทการสื่อสารภายในองค์กรเพื่อให้ภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาประสบความสำเร็จ การให้ข้าราชการซึ่งระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ในองค์กร และการให้รางวัลอย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ภารกิจทุกอย่างที่กำหนดบรรลุเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพิจารณาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ควรเพิ่มตัวชี้วัดหรือเกณฑ์ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านสภาพแวดล้อม ด้านพนักงาน ด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ มาประกอบการพิจารณา เพื่อให้ครอบคลุมบริบทสถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย อันนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวกอล์ฟของประเทศไทย ให้ประสบความสำเร็จ มีความเป็นเลิศในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ
2. สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟหรือสนามกอล์ฟ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงาน และการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านสังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการเมืองและกฎหมาย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการแข่งขันและการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร: ด้านวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน
3. สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟหรือสนามกอล์ฟ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ ซึ่งได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ พฤติกรรมผู้นำ การได้มาซึ่งทรัพยากรและการใช้ให้เป็นประโยชน์ และการติดต่อสื่อสาร ในการพัฒนาองค์กรของตนเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนตามเป้าหมายของสถานประกอบการของตน
4. สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟหรือสนามกอล์ฟ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการด้านพนักงาน ซึ่งได้แก่ การรักษาไว้ซึ่งพนักงาน พฤติกรรมบุคลากร แรงจูงใจในการทำงาน ความสามารถของบุคลากร การมีส่วนร่วมของพนักงาน และการพัฒนาบุคลากร

5. สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟหรือสนามกอล์ฟ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการด้านองค์การ ซึ่งได้แก่ การมอบหมายอำนาจ สายการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจ หลักแบ่งงานกันทำ และเทคโนโลยี เพื่อนำพาท้องการไปสู่ความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

6. สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟหรือสนามกอล์ฟ สมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานในลักษณะเดียวกัน สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการบริหารงานของสมาคมฯ ได้แก่ สภาพแวดล้อม องค์การ พนักงาน และนโยบายและแนวทางการจัดการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาองค์ประกอบหรือปัจจัยด้านการจัดการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ โดยการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และเลือกตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

2. ควรศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยในสถานประกอบการกอล์ฟ (สนามกอล์ฟ) ที่ไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ เช่น สนามกอล์ฟ 9 หลุม สนามกอล์ฟ 72 หลุม เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นสนามกอล์ฟที่มีการให้บริการกันอยู่พอสมควรในประเทศไทย

3. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบภายนอกด้านอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย เช่น สภาพการณ์ทางด้านการตลาด ความขาดแคลนบุคลากร เป็นต้น เพื่อให้สถานประกอบการท่องเที่ยวกอล์ฟ สามารถเตรียมรับองค์ประกอบนั้น ซึ่งจะช่วยในการหาแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขให้ประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์ดีตามที่ได้กำหนดไว้

4. ผลของความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุแต่ละตัวที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการวิจัยในเชิงทดลอง เพื่อพัฒนาสถานประกอบการกอล์ฟในอนาคต

5. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยโดยใช้วิธีการผสมผสาน (Mix Method) ระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณกับเชิงคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและครอบคลุมในองค์ประกอบที่สำคัญๆเพิ่มขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาโมเดลให้มีความสมบูรณ์

6. ควรมีการนำโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยไปศึกษากับองค์กรกีฬาอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลและนำมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น